

rede oplyst, at det er i Strid med det ærede Medlems Udtalelser ved 1ste Behandling. Den Bevægelse først at have været Tilhænger af Polarisationen og derefter at gaa fra den, er for øvrigt en Bevægelse, som jeg har været Vidne til ogsaa fra andet Hold i denne Sal. Men det ærede Medlem har Uret, naar han sagde, at de Amsterdammer-Prøver, som vare polariserede, først vare farvede, og at det var Grunden til, at de vare polariserede fejl. Det var aldeles ikke Grunden, og de bleve heller ikke polariserede fejl, men Polarisationsprøverne senere bleve gjorte i videre Omfang og med meget forskellige Arter Sukker, og derved kom man til det Resultat, at det vilde være nødvendigt at flytte Grænsen.

Saa talte det ærede Medlem for Maribo om den Usikkerhed, der skulde være i Polarisationen. Den skulde ikke være nogen paalidelig Maalestok. Usikkerheden i Polarisationen hidrører vistnok altid eller saa godt som altid fra, at Sukkeret fremkommer til Polarisation i forskellige Tørhedsgrader. Dette har en meget stor Indflydelse paa, hvad Polarimeteret viser. Naar vi faa indført Polarisation ved Sukkerbedømmelsen, vil det selvfølgelig blive fastsat, at for en bestemt Fugtighedsgrad af Sukkeret skal Polarimeteret vise 98 osv. Man sørger altsaa for, at det Sukker, der skal polariseres, har den bestemte Fugtighedsgrad. Naar det sker, er Polarisationen meget paalidelig, i alt Fald den paalideligste Prøve, man har. Hvad angaar den Nervøsitet overfor Polarisationen, som vi møde ikke blot fra Fabrikkerne og det ærede Medlem fra Maribo, men ogsaa fra Købmændene, fra den modsatte Side, synes jeg virkelig, vi saa godt kunne berolige os med, at denne ny Maaler har staaet sin Prøve i andre Lande, og at vi kunne være visse paa, at naar de der ere tilfredse med den og anvende den der endogsaa til meget fin Nuancering, vil man sikkert ogsaa kunne lære at anvende den med Nøjagtighed herhjemme. Det ærede Medlem fra Maribo vilde i det Forslag, han antydede til sidst, have, at Inddelingen skulde være efter Farve, men saaledes, at naar der var Tvivl, skulde man bruge Polarisation. Denne Kombination forstaar jeg ikke, for hvad vil det sige, at man har en Maalestok, men hver Gang, der er Tvivl, har man en anden Maalestok; saa er det jo altid den anden Maalestok, man bruger, for man bruger jo ikke en Maalestok, uden naar der er Tvivl. Følgen deraf vilde være, at naar

der kommer Sukker ind, saa vil man ved et Toldsted sige: „Det gide vi ikke polarisere, vi sige, at det er under 18, eller at det er over 18“, men naar det samme Sukker kommer ind ved et andet Toldsted, hvor der er en skeptisk Toldforvalter, siger han: „Jeg tvivler!“ Saa stiller han Polarimeteret an og polariserer det, og saa anlægges der en ganske anden Maalestok paa det samme Sukker. Og dette er vel at mærke ikke to Maalestokke, der løbe parallelt med hinanden, nej, de krydse hinanden, skære hinanden, og derfor vil det, om Toldforvalteren var i Tvivl eller ikke, ofte kunne være afgørende for, om Sukkeret falder ind under den ene Position eller den anden. Og hvis man saa sagde: Ja, men naar nu Farven er saaledes, at det ved at sammenholdes med Amsterdammer Standardprøven for et normalt Syn maa siges at være utvivlsomt, at det falder enten over eller under den, er det ikke berettiget af Toldforvalteren at tvivle, og saa maa han ikke møde med sit Polarimeter, saa maa jeg dertil sige, at en Tvivl maa han altid være berettiget til at have, og det er den, om Farven er ægte. Det er netop en af de slemme Ting ved Farvedelingen, at den kan omgaas ved, at man kunstigt farver Sukkeret mørkt, fører det ind til en lav Sats og saa affarver det, naar det er kommet ind. Det er noget, vi have kæmpet med i Administrationen, og den Tvivl om Farvens Ægthed maa i hvert Fald enhver Tolder have Lov til at nære, hvad Farve Sukkeret end præsenterer sig med, og derfor maa enhver Toldforvalter, der ønsker det, kunne faa ethvert Sukker, der kommer, ind under Polarisationsbedømmelsen. Den kombinerede Metode tror jeg derfor ikke paa, og jeg tror ogsaa, at naar det ærede Medlem dog til syvende og sidst maa indrømme, at man i vanskelige Tilfælde alligevel skal ty til Polarimeteret, maa han ogsaa gaa med til, at vi sætte dette som virkelig Norm overalt.

Chr. Reventlow: Paa dette Tidspunkt skal jeg naturligvis søge baade at komme ind paa saa meget som muligt og at undgaa saa meget som muligt, men da Emnet er af den Beskaffenhed, det er, kan det jo være ret vanskeligt for mig at komme til Bunds i, hvad alle de forskellige Talere have sagt, naar jeg vil holde mig indenfor en rimelig Tid.

Den højtærede Finansminister talte til Slut om Polarisationen, ligesom den ærede Ordfører gjorde det, og mente, at jeg